

A) Tracking Hearing and the Impact on our Tefilla

בית יוסף אורח חיים סימן קיב

16. כשנאנחו ישראל ויזעקו ושמע יי' נאקתם כדכתיב (שמות ב כד) וישמע אלהים את נאקתם אמרו שומע תפילה.

National High Point? What did they say?

שמות פרשת שמות פרק ב פסוק כג - כה

(כג) וַיְהִי בַּיּוֹמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֹּאנְחוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִן־הָעֲבֹדָה וַיִּזְעָקוּ וַתַּעַל

שׁוֹעַתָם אֶל־הָאֱלֹהִים מִן־הָעֲבֹדָה:

(כד) וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־אֲבֹרָהֶם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב:

(כה) וַיֹּרָא אֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּדַע אֱלֹהִים: ס

Moaning out in pain- Words less significant

אור החיים שמות פרשת שמות פרק ב פסוק כג

(כג) מן העבודה. פי' לא שצעקו לאל שיושיעם אלא צעקו מן הצער כאדם הצועק מכאבו. ומודיע

הכתוב כי אותה צעקה עלתה לפני ה', והוא אומרו שועתם וגו' מן העבודה פי' מצער העבודה

וישמע ה' את נאקתם פירוש הרמת קול כאבם.

עוד ירצה על דרך אומרו (תהלים קי"ח) מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה כי אחת מהתפלות

המתקבלות היא תפלה שמתוך צרה, וכן הוא אומר (יונה ב') קראתי מצרה, והוא אומרו ותעל

שועתם וגו' מן העבודה פי' לצד שהיתה מצרת העבודה, וכפי זה שועה זו היא תפלה וצעקת כאב

הצרה הנה היא רמוזה באומרו מן העבודה ויזעקו, האלהים שלא על ידי בעל כנפים יגיד דבר

(קהלת י' כ):

Moshe- asking Hashem to Fill in the Blanks

שמות פרשת וארא פרק ח פסוק ח

וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִעַם פְּרַעְיָה וַיִּצְעֲקוּ מֹשֶׁה אֶל־יְקֹוֹק עַל־דְּבַר הַצַּפְרָדַּעִים אֲשֶׁר־שָׁם לְפָרְעָה

באר מים חיים שמות פרשת וארא

ולפי פשוטו נראה לומר כי משה לא ידע איך יתפלל להסיר הצפרדעים אם ימותו בארץ מצרים

או יחזרו ליאור, ועל כן צעק סתם על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה ואכן ויעש ה' כדבר משה

וגו' והוא להסיר הצפרדעים אבל לא החזירם ליאור רק וימותו הצפרדעים ויצבר אותם חמרים,

והוא בכדי שתבאש הארץ שיהיה מדה כנגד מדה מה שהכו לישראל עד שהבאיש בשרם כמאמר

חז"ל (שם)

Screaming with Heart

שערי יחזקאל

שמע קולנו

אמר המשגיח זללה"ה אין מעלת התפלה בזעקתה, אלא במדה שהלב זועק בה

[מעלות התפלה עמוד סח]

Shema Kolenu- Hashem is Listening- To our Condition a much as the words

נטעי איתן - חלק ז - זקהים,
אברהם

ושמעתי
נבש
ר"מ

כנס"ג בשמונה עשר הפלח שמת קוננו ולא
פירשו אז קול כול על דרך דמיון כמו
שכאב שומע קול לעקח בנו אם כי אינו
קורא אליו רק כול לעק חקף ירוץ לראות
מפני מה כול לעק כן אנחנו מנבשים
מלפני הקב"ה אבינו שבשמים שישמע קולנו
מה שאנחנו משמיעים חמיד ציונינו לבין
עלמנו מפני שעבוד גלות ומסים וארנוניות.
עכ"ל. וזכו וחטל שיעהם אל האלקים מן
העבוד אם כי לא לעקו אליו רק שיעקו
בעת העבוד שכיס קסב וכדד עליוס אחרי אשר
כלורר גזר שלא יחנו לסס חבן ואזר חכדד העבדס:
ובס' נחל קדומים ריש ויקרא כזא נבש המפרשים
דמלד יחברך, לכוכיס מעטוהס כוחס בעגל לאמלעי
דוקא. ליוס לעשות המשכן לכשרות השכינה,
לכורות שבינו לבין ישראל אין לורך לאמלעי כו' פ"ב:

רבי אליעזר יצחק פריד, (כונה בפי בני
דורו: ר' לייב איצ'ה)^[1] (ה'תקס"ט
(1809) - י"ט באלול ה'תרי"ג (1853))
היה רב העיר וראש ישיבת וולוז'ין.

Even Avraham didn't have all of the words

Dialectic Tears

OUR Yearning for Understanding

Rav Soloveitchik Harerei Kedem 2 224 (than RYH)

בתענית (טו, א) שמוסיפין בתענית ציבור בברכה של גואל ישראל [ראה בענינו], 'מי שענה את
אברהם אבינו בהר המוריה הוא יענה אתכם וישמא בקול צעקתכם היום הזה, בא"י גואל ישראל',
וצ"ב דלא מצינו שאע"ה התפלל בהר המוריה. ונראה ע"פ הנ"ל, דהנה מצינו בבראשית רבה
(פרשה נו, יא) שאף שאע"ה הלך בשמחה לעקוד את בנו, מ"מ זלגו עיניו דמעות, וז"ל, 'הוא
שולח יד ליטול את הסכין ועיניו מורידות דמעות ונפלות דמעותיו לעיניו של יצחק מרחמנותו
של אבא, ואעפ"כ הלב שמח לעשות רצון יוצרו', והביאור שעם כל השמחה של מצוה של
אע"ה לעשות את רצון קונו, מ"מ המידה של רחמנותו עומדת [א טאטע איז פארט א טאטע],
ולכן זלגו עיניו דמעות, והקב"ה שרואה בעיניו ראה את העינוי שלו וענה אותו ללא שום צעקה,
וכנגד זה אנו אומרים מי שענה את אברהם אבינו בהר המוריה הוא יענה